

Popis charakteristických znaků socialismu

- A) Ve vedení státu byla komunistická strana a nebyl nikdo, kdo by jí mohl zabránit ve zločinech proti nevinným lidem a jejich majetku.
- B) Řemeslníků bylo málo, muselo se na ně čekat dny, týdny i měsíce, a tak se vyrojili meloucháři. Byli to řemeslníci, kteří měli své zaměstnání v nějakém podniku, ale v pracovní době (obvykle) nebo po ní, s materiálem a nástroji, které vzali v práci, dělali načerno různé služby pro lidi (vydlaždičkovat koupelnu, opravit kapající kohoutek,). Od zákazníků očekávali úplatky, tzv. tuzéry za to, že vůbec přišli. Mohli jste slyšet například: *Tak je to, paní, 12kaček za vodovod a kroužky a pro mě 100ká, že jste to vy.* Platilo se jim tajně na ruku, občas se tuzér šikovně podstrčil v obálce.
- C) Kdekdo už věděl, že systém nefunguje, že to se státem jde od desíti k pěti, že se socialismus vybudovat nepodařilo. Přesto hesla na všech rozích hlásala úspěchy budování socialismu, skvělou přítomnost pod vedením komunistické strany a blízké zářivé zítřky s nerozlučným bratrem Sovětským Svazem.
- D) Největším sankcím byli vystaveni lidé a jejich rodinní příslušníci nepohodlní režimu, lidé, kteří veřejně projevovali svůj názor, kteří měli příbuzné v zahraničí, kdo vlastnil za minulého režimu větší majetek (a režimem mu byl odebrán), příslušníci šlechtických rodů, věřící ...
- E) Lidé žili ve strachu. *Řeknu svůj názor – někdo mě udá. Někomu, kdo má moc, se nebudu líbit – něco na mě vymyslí...*
- F) Během padesátých let minulého století zabral stát lidem, kteří měli víc nežli druzí, majetek a vytvořil z něj tzv. majetek společenský/státní. Lidé tak přišli o větší sídla, hospodářská stavení, podniky, pole, dobytek nebo zemědělské stroje. Lidé brzy zjistili, že když je všechno všech, nikdo to nehlídá, proč si tedy něco málo nevzít. Kradly se na poli brambory, na statcích mléko, v podnicích materiál, na veřejných záchodcích papír... Rozkrádalo se i ve velkém. Rozkradený zpeněžený majetek se pak ukládal do zahraničních bank.
- G) Nebylo, kam se schovat před vlezlou, všudypřítomnou, lživou komunistickou propagandou: *Komunizmus – náš zítřek. Komunizmus – náš cíl. Socialistickou výrobou k lepšímu zítřku. Socialisticky pracovat, socialisticky žít. Se Sovětským svazem na věčné časy a nikdy jinak! Sovětský svaz – náš vzor. Rudá, kam se člověk podíval.*
- H) Zahraniční zboží ze západu se u nás běžně v obchodech neprodávalo, jen zboží tuzemské vyrobené v ČSSR nebo výrobky ze zemí východu: SSSR, Východního Německa, Polska. „Fajnové“ závist budící zboží ze západu (rifle a další) se prodávalo v několika málo obchodech v republice v takzvaných TUZEXECH. Tady se ovšem nedalo platit korunami, ale bony, což byly jakési poukázky na peníze. Kdo měl bony a mohl nakupovat v Tuzexu, byl NĚKDO! Pro normálního občana byly bony nedostupné.
- I) Neexistovalo právo na svobodu projevu, lidé se nesměli veřejně vyjádřit k politickým a společenským událostem (oficiálně ano, fakticky ne). Za projevení „nevhodného“ názoru byly sankce: vyhození z práce, znemožnění studia, vězení... Bylo možno zasahovat do soukromí každého občana, dělat domovní prohlídky, brát a likvidovat lidem knihy, porušovat dopisní tajemství, instalovat v domácnostech odposlechy.
- J) Lidé mohli jít k volbám a volit, ale výsledek byl vždycky stejný, předem připravený, zmanipulovaný – vítězem voleb byla vždy KSČ (Komunistická strana Československa).